

at gaa videre, og derfor have vi foreslaaet, at vi heller ikke paa disse Objekter skulde lægge vor Tillægsskat.

Jeg kommer nu til det 3dje Afsnit af denne Tillægsbeskatning, det er Beskatning af Kapitalformuen. Jeg skal her nævne, at ogsaa dette har man andetsteds bekæmpet Berettigelsen af. Man har sagt, at dette, at en Indtægt Aar ud og Aar ind kommer igen af en vis Kapitalformue, som Skatteyderen besidder, gør, at han hvert Aar paa ny bliver beskattet af den, og derfor er der ingen Grund til at belægge den med yderligere Byrder, thi denne gentagne Beskatning er tilstrækkelig Tyngende. Man har endvidere henvist til, at i Tilfælde af Dødsfald bliver Formuen jo belastet med Arveafgift, og man har derfor ikke villet gaa ind paa Tillægsskatten. Vi have ment at burde respektere Tanken i Lovforslaget, idet vi sige, at der i denne Indtægts Karakter som hidrørende fra Kapitalformue kan være Føje til at lægge nogen højere Skat paa den end den, som ellers svares af Indkomst i Almindelighed, og vi have fulgt Lovforslagets Procent i saa Henseende, thi $\frac{3}{10}$ pCt. af Formuen svarer ganske til $\frac{3}{4}$ pCt. af Indkomsten. Tager man $\frac{3}{10}$ pCt. af en Kapital paa 10,000 Kr., saa faar man samme Afgift deraf, som naar man tager $\frac{3}{4}$ pCt. af denne Kapitals Rente, beregnet efter 4 pCt. Altsaa der ligger Forskellen ikke. Men paa dette Punkt have vi gjort nogen Forskel fra Lovforslagets Opstilling, som jeg nu skal betegne for de Herrer. Vort Forslag, som altsaa nu skulde træde i Stedet for det, der i Lovforslaget staar under § 12 d. og videre under § 14, a. finde De i Ændringsforslaget under Nr. 6 til §§ 10—13. Jeg skal erkende, at dette Forslag kan imødegaaes, og jeg ved ogsaa, at det vil blive mødt med forskellige Erindringer, thi Forslaget gaar jo ud paa, at enhver, naar han opgiver sin Indtægt, tillige skulde angive, hvor meget af denne Indtægt der var ren Kapitalindtægt, og denne skulde da sættes til 2 pCt., medens den øvrige Indtægt beskattes med $1\frac{1}{4}$ pCt. Man vil sige, at det er jo ikke sikkert, om disse Opgivelser blive fyldestgørende. Man vil sige: det er ikke sikkert, at jeg derfor har taget alting med, hvad jeg skulde have beskattet paa den Vis. Og vi ere belavede paa at høre disse Indvendinger. Men maa jeg dertil svare, at disse Erindringer ramme hele Indkomstskatten. Jeg betegnede allerede i Gaar i mine Bemærkninger om det forrige Lovforslag, at en af Indkomstskattens Mangler ligger i, at man gennem Angivel-

ser fra Skatteyderne eller gennem Skøn af Skattemyndighederne skal søge at faa Formuen med saa vidt som muligt. Den samme Skrøbelighed, som altsaa rammer Indkomstskatten i det hele, rammer selvfølgelig ogsaa her, hvis det kan lykkes en Skatteyder at undgaa at faa sig sat i Skat af sin Kapitalindtægt, slipper han for Skat. Men det følger som sagt med hele Indkomstskattens Karakter. — Jeg spørger imidlertid: Bliver dette Spørgsmaal bedre løst gennem Formueskatten, saaledes som den foreligger i Lovforslaget? Paa ingen Maade. Efter Forslaget, som det ligger for os, er man henvist ganske til det samme. Der skal vedkommende Skatteyder opgve sin Formue, bestaaende af de og de Obligationer. Gør han det ikke, skulde Skattemyndighederne sætte den efter deres Formening derom. Hvis det kan lykkes ham at undgaa denne Angivelse eller dette Skøn, kommer han ikke i Skat. Der er ikke Spor af Forskel i saa Henseende; begge Systemer, saavel Lovforslagets som det, vi have stillet op, henvise til at gaa den sædvanlige Vej med Indkomstskatten nemlig Forpligtelsen til Selvangivelse. Opfylder man ikke den Forpligtelse, saa skønne Ligningsmyndighederne, og dette Skøn angaar da ogsaa Bedømmelsen og Antagelsen af, om han er i Besiddelse af Formue. I saa Henseende er der ingen Forskel.

Saa siges der endvidere: Det er ikke sikkert, at I faa al Formue med under Eders Definition. Der kan være Spørgsmaal, om vi i vor § 11, hvor vi have betegnet de Effekter, hvis Rente skal beskattes ad denne Vej, have faaet alting med, men jeg tror det. Det er i saa Henseende en stor Vejledning, at vi ogsaa der have fulgt det foreliggende Lovforslags Klassifikation i § 4, thi vi have af § 4 d. blot udeladt Tiender, medens vi som skatteplig Kapitalindkomst have betegnet de følgende Værdier, der ere nævnte i d. nemlig „Rente eller Udbytte af alle Slags Obligationer, Aktier og andre inden- eller udenlandske Pengeeffekter“ osv. Det er altsaa ganske de samme Effekter, som vi have foreslaaet beskattede med en Tillægsskat, og hvis Lovforslaget i øvrigt er rigtigt bygget, vil vort Forslag om at lægge denne Tillægsskat paa disse Kapitaler ingen Vanskelighed møde. Denne Indvending rammer os saa meget mindre, som det samme er gennemført i de andre Lande, jeg før nævnedes, hvor man netop har sat Klassifikationen af Indtægterne paa den Maade som jeg har nævnt, nemlig Person-